

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLICA KOSOVA - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA THEMELORE E MITROVICËS
OSNOVNI SUD MITROVICA - BASIC COURT OF MITROVICA

C.nr.82/2012

GJYKATA THEMELORE NË MITROVICË, (e vendosur në objektin [illegjibël] dhe degës së kësaj gjykate në Vushtrri) departamenti i përgjithshëm, si rezultat i kontestimore e përberë nga gjyqtari individual Faton Ademi, ne qështjen [illegjibël] juridike të paditësit: Byroja Kosovare e Sigurimeve të cilën e përfaqëson [illegjibël] sipas autorizimit me shkrim kundër të paditues: [illegjibël] nga [illegjibël], për rimbursim të dëmit, pas mbajtjes së seancës [illegjibël] kryesore të datës 13.01.2014, me datë: 20.01.2014 bie këtë:

A K T G J Y K I M

- 1. APROVOHET** pjesërisht si e bazuar kërkesëpadia e paditësit [illegjibël] Byroja Kosovare e Sigurimeve kundër të paditues [illegjibël] nga [illegjibël] për rimbursimin e dëmit [illegjibël]
- 2. OBLIGOHET** e paditura që brenda afatit 7 ditor t'ia paguajë [illegjibël] paditëses në emër të rimbursimit të dëmit shumën prej 160 [illegjibël] euro me kamatë sikurse për mjetet e deponuara bankare pa [illegjibël] destinim të caktuar, nën kërcënimin e përmbarimit të detyrueshem,
- 3. Secila palë i bartë shpenzimet e veta procedurale**

A r s y e t i m

Paditësi përmes padisë si dhe në fjalën përfundimtare deklaroi se [illegjibël] mbetet në tërësi sipas padisë dhe kërkesëpadisë, i propozoi gjykatës që [illegjibël] kërkesëpadinë ta aprovoi si të bazuar, shpenzimet e procedurës i kërkoi.

E paditura që nga fillimi e ka kundershtuar komisionin paditëses me pretendimin se lartësia e dëmit të vlerësuar nga ana e paditësit, është më e lartë sesa dëmi i shkaktuar.

Në fjalën përfundimtare deklaroi se është e gatshme të paguajë dëmin për aq sa ajo e ka shkaktuar dhe asgjë më shumë; ndërsa vlerësimi i shkallës së parë ka qenë i drejtë, kurse vendimi i shkallës së dytë është i pa bazuar; i propozoi gjykatës që pas vlerësimit të provave ta aprovoi pjesërisht kërkesëpadinë e paditëses, shpenzimet e procedurës nuk i kërkoi.

Gjykata në shqyrtimin kryesor i administroi këto prova: Ujdia jashtëgjyqësore e dt.20.05.2011, vendimi i komisionit për trajtimin e dëmeve e dt.23.02.2011, shkresa mbi urdhëresën e transferit e dt.20.05.2011, ankesa e dt.29.03.2011, fatura e lëshuar nga MAN TRUCK dhe BUS DEUTCHLAND GMBH për dt.19.01.2011, paraqitja e dëmit me numër dt.01.02.2011, kopja e letërnjoftimit të personit i, aktvlerësimi i dëmit i dt.08.02.2011, kopja e polises së sigurimit lëshuar nga kompania e sigurimeve " " e dt.19.03.2010, fotodokumentacioni i mjetit motorik MAN i përfshirë në aksident, aktekspertimi i dëmit i dt.21.12.2010, transferi i bërë nga paditësj anë drejtim të personit vendimi i komisionit i shkallës së parë i dt.23.02.2011, vendimi i dt.05.04.2011.

Pas analizimit dhe çmuarjes se provave te cekura një nga një dhe te gjitha se bashku si dhe rezultatit te krejt procedurës , ashtu siç është përcaktuar me nenin 8 te LPK, gjykata vlerësoi se ne mes te palëve procedurale nuk janë kontestuese këto fakte:

Nuk është kontestues fakti se paditësja ka lidh ujdi jashtëgjyqësore me personin , dhe se të njëjtës ia ka transferu shumën prej 271 00 euro.

Nuk është kontestuese në mes të palëve se në aksidentin e komunikacionit ka marrë pjesë e paditura dhe e njëjta ka qenë shkaktrae e aksidentit.

Në mes të palëve ndërgjyqëse kontestuese mbetet lartësia e dëm8.02.2011, vjen në përfundim se ky vlerësim nuk është real, madje është vlerësim i ndërhyrë, pasi fare qartë shihet se vlersimi që është bërë me kompjuter dhe i arsyetuar është 160 euro, ndërsa më vonë me anë të shkrimit dhe kalkulimit me dotë të lirë janë futur shuma për të cilat nuk jepen arsye bindëse.

Paditësja pretendon se dëmi është vlerësuar drejtë nga shkalla e dytë e paditëses, ndërsa e paditura pohon vlerësimi shkallës së parë ka qenë i drejtë ndërsa vlerësimi shkallës së dytë nuk është i drejtë.

Gjykata nuk mund të akceptoj një vlerësim të tillë, ku nuk ipen arsytet për ato shuma, dhe nuk ofrohen fakte dhe prova për vërtetësinë e fakteve

shihet se dëmtimi ka pasuar vetëm mbrojtësi në anën e djathtë të njetit motorik, e jo edhe shkalla e djathtë që figuron në aktvlerësim, edhe pse për të njëjtën nuk mund të kuptohet a është kalkuluar me të vërtet apo vetëm është përfshirë.

Madje edhe në raportin e policisë fare qartë përshkruhet se dëmi ekziston në mbrojtësin e përparm ana e djathtë.

Sipas nenit 321 të LPK-së secila palë ka për detyrë që të provojë faktet mbi të cilat i bazon kërkimet dhe pretendimet e veta.

Sipas nenit 322 paragrafi 1 thuhet citoi: "Në qoftë se gjykata në bazë të provave të marra (neni 8 i këtij ligji) nuk mund të konstatojë me siguri ndonjë fakt, për ekzistimin e faktit do të përfundojë duke i aplikuar rregullat mbi barrën e provës", ndërsa paragrafi 2 thuhet: "Pala që pretendon se i takon një e drejtë ka për detyrë të provojë faktin që është qenësor për krijimin ose realizimin e saj, po që se ligji nuk parasheh diç tjetër".

Paditësja duke vepruar konform ankesës së personit të tretë, ka ndryshuar vendimin e shkallës së parë dhe e ka ngritur shumë nga 160 në 271 euro.

Paditësja në vendimin e shkallës së dytë nuk jep arsye pse ka ardhur deri tek ngritja e shumë së vlerësimit a vetëm në bazë të pretendimeve të personit të tretë i cili ofron fatura për pjesën e dëmtuar, apo edhe në bazë të ndonjë ekspertize të brendshme, pamvarsisht faktit se personi i tretë e ka dorëzuar edhe pro fakturën me një çmim të lartë, mirëpo që duhet të bëhet ekspertizë për amortimin e pjesës së dorëzuar, e që në rastin konkret nuk ka pasur, sepse paku jo në shkresat e lëndës.

Në vendimin e saj paditësja përmend parametrat teknik, çmimeve standarde në Kosovë për riparimin e një dëmi të tillë, mirëpo paditësja për të pasur të drejtë në regres nuk mjafton vetëm të lidh ujdi jashtëgjyqësore, e personin e tretë por edhe vlerësimi duhet të jetë objektiv, profesional, i plotë dhe i pa ndërhyrë.

Gjykata nuk lëshohet më tutje në vlerësimin e vendimit të paditëses pasi nuk është objekt shqyrtimi, por që konsideron se në bazë të provave të lartëcekura dhe të elaboruara, kërkesëpadia e paditëses duhet të aprovohet pjesërisht si e bazuar, ndërsa për pjesën e pa argumentuar mirë nga ana e paditëses duhet refuzuar si të pa bazuar.

Sa i përket provave tjera gjykata nuk u lëshua në vlerësimin e tyre sepse nuk janë relevante për të vërtetuar qështjet kontestuese mes të palëve.

Sa i përket të drejtës materiale gjykata u bazua në nenin 18.1 dhe 18.4 të Ligjit për Sigurim të Detyrueshëm nga Autopërgjegjësia, pasi e paditura në momentin e aksidentit ka drejtuar automjetin e pa siguruar, ndërsa dëmin e shkaktuar e ka mbuluar Byroja Kosovare e Sigurimeve, e cila ka të drejtën e regresit.

